

קבלה לעם

העיתון השבועי של תנועת בני ברך • גיליון מס' 2 • יום ו' י"ד תשרי תשס"ז • 6 באוקטובר 2006

www.kab.co.il

מסע בין כוכבים

גדעון רייכר רוצה לדעת למה סוגיית המוות לא ממש מטרידה את מי שלומד קבלה. הרב ד"ר מיכאל לייטמן משיב לו

עמ' 8

רציתי שתדע

"הרמתי את השפופרת, החזקתי אותה רגע אחד באוויר והנחתי בחזרה. איך מתקשרים עכשיו לכל האנושות?" - סיפור קצר

עמ' 7

חוק האהבה

רוחניות מול גשמיות, קרוב מול רחוק. מה עושה אותנו קרובים זה לזה ומה מרחיק בינינו ברוחניות

עמ' 6

משהו בתוכי התעורר

השחקן ששה דמידוב מספר על המסע הארוך בחייו שהוביל אותו לחיפוש אחר המשמעות לחיים. עכשיו יש לו שני חלומות

עמ' 3

יש נביא בעירו

על עם ישראל מוטלת משימה: להוביל את האנושות כולה אל מציאות טובה יותר • על כל ניסיון להתחמק מהמשימה הזו, אנחנו משלמים מחיר כבד • סיפורו של יונה הנביא הוא דוגמא טובה לכך

אבירם שדה

ביום הכיפורים נוהגים רבים מאיתנו, גם אם זה להם ביקורם היחיד בשנה, לפקוד את בתי הכנסת, להתפלל ולעיתים גם "לעלות לתורה". לפי המסורת, נהוג לקרוא בספר יונה בחג הזה. יתר על כן, בבתי הכנסת השונים נוהגים בעלי האמצעים לשלם סכומי עתק עבור הזכות לעלות לתורה ולקרוא את ההפטרה הנקראת "מפטיר יונה".

מדוע נהוג לקרוא סיפור "צדדי" לכאורה ביום הכיפורים? מנין השתרש המנהג במסורת ישראל, ומה בין סיפור יונה הנביא ושליחותו לבני נינווה, עם שאינו יהודי, וליום הכיפורים שהוא אחד הימים החשובים בלוח השנה היהודי? גיבור הסיפור, יונה בן אמיטי, הוא החמישי מתוך שנים עשר הנביאים. מקורו בגת חפר, עיר מקראית בצפון הארץ.

יונה הצטווה על ידי הבורא ללכת לנינווה, בירת אשור, ולבשר לתושביה כי "עלתה רעתם לפני" (יונה א, ב). בצעד חריג לאנשי הנינווה דוחה יונה את המשימה, בוחר לעזוב את ארץ ישראל, עולה לאינייה בנמל יפו ובורח לתרשיש (עיר עתיקה לחוף הים התיכון): "וירד יפו וימצא אנייה באה תרשיש וייתן שכרה וירד בה לבוא עימהם תרשישה".

בלב ים נקלעה האנייה שבה היה יונה לסערה: "ויהי סער גדול בים והאנייה חשבה להישבר". מלחי האנייה נאבקו בים השוצף והגועש, והטילו פור כדי לברר מי אשם בהתפרצות הסערה הנוראה: "ויזעקו איש אל אלוהיו ויטילו את הכלים אשר באינייה אל הים להקל מעליהם.

סיפורו של יונה הוא משל למשימתו של עם ישראל כלפי העולם כולו: להציל את האנושות ולהביאה אל חיים מאושרים

ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשל מי הרעה הזאת לנו. ויפילו גורלות, וייפול הגורל על יונה".

הגורל אמר את דברו, ויונה - היהודי היחיד בספינה - נמצא אשם ברעה.

בתשובה לשאלותיהם, סיפר יונה שהוא בן לעם העברי, וכי הוא בורח מהבורא. המלחים פנו אל יונה ושאלו אותו: "מה נעשה לך וישתוק הים מעלינו" (א, יא). הווה אומר, איך ניחלץ מן הסערה שאליה נקלענו בגללך.

בפרץ פתאומי של אומץ ואחריות ציווה עליהם יונה לזרוק אותו לים. המלחים התאמצו למצוא דרך אכזרית פחות כדי להשקיט את הסערה, ולאחר שנואשו השליכו את יונה לים.

הגופנית בסיפור מסמלת את טביעתו הפנימית ואת הידרדרותו הרוחנית. הדבר היחיד שיכול להצילו הוא ביצוע המשימה שהוטלה עליו מלכתחילה, לבצע תיקון בנינווה. אם יעלה את חשיבות המשימה מעל לכל דבר אחר בחייו, יוכל להגיע למימוש תפקידו בהצלחה.

סיפור יונה הוא משל לעם היהודי שמנסה לברוח

ישראל כלפי העולם כולו: להציל את האנושות מדרך הייסורים ולהביאה אל חיים שלמים ומאושרים. הנביא "קיבל פקודה מהבורא" ללכת אל העיר נינווה ולהסביר לאנשיה מה עליהם לעשות כדי להתקדם אל תכלית הבריאה בדרך הבטוחה והפשוטה ביותר. במקום ללכת לנינווה ולספר להם את שנמסר לו מלמעלה, מחליט יונה

לאחר שהושלך לים נבלע יונה על ידי דג ושהה בקרבו שלושה ימים ושלושה לילות. במהלך שהותו במעי הדג פנה יונה אל הבורא בתפילת הודיה ובתחינה לסליחה. הבורא מחל ליונה עם צאתו ממעי הדג ופנה אליו בשנית כדי שילך לנינווה ויזהיר את תושביה. הפעם לא נמלט יונה מן המשימה שהוטלה עליו על ידי הכוח

אנו מנסים לשווא "להימלט באניות" למקומות מפלט שונים על כדור הארץ ונדחים משם, ממש כמו יונה

מתפקידו החשוב ועקב כך סובל ושוקע. דווקא ביום הכיפורים, תקופה שבה מקובל לעשות "חשבון נפש", זמן שבו נזרקים באוויר מושגים כמו: "משפט ודין", על עם ישראל להבין ולקבל עליו את תפקידו. למרבה הצער, העם מתמהמה בביצוע משימתו החשובה. אנו מנסים לשווא "להימלט באניות" למקומות מפלט שונים על כדור הארץ ונדחים משם, ממש כמו יונה.

ביום הכיפורים דנים אותנו על ביצועה או אי ביצועה של המשימה ההיסטוריות שהוטלה עלינו. לשם כך קבעו חז"ל כי עלינו לקרוא ביום זה את "סיפור יונה". גם היום נמצא עם ישראל בתפקיד יונה הנביא. כמו בין המלחים על סיפון האנייה בסיפור, מתפשטת ההכרה בקרב רבים שהיהודים נושאים באחריות לכל הרע בעולם. זהו השורש הרוחני שמוביל אותנו לצרות הפוקדות אותנו ולאנטישמיות הניכרת בעולמנו. כבר נאמר בגמרא: "אין פורענות באה לעולם אלא בשביל ישראל" (מסכת יבמות ס"ג). אולם במקום או במאוחר נגלה שאין בידינו ברירה, ועם ישראל חייב לממש את תפקידו. עלינו להשתמש בחכמה העתיקה שמסרו לנו אבותינו - חכמת הקבלה, כדי להגיע לשלמות ולשלווה, ולהפיצה לאומות העולם כדי שיבצעו את אותו תהליך אחריו. בכך ייחודנו כעם סגולה, "העם הנבחר", וזה תפקידנו במציאות העולמית.

שהדבר אינו אפשרי. הוא בוחן את המשימה שקיבל מהבורא לפי שכלו הישר ודעותיו הקדומות, וקובע כי המשימה קשה מידי - עמי העולם לא יקשיבו לו. לפיכך הוא מסרב ומנסה לברוח.

משום שהוא יהודי, ומתוקף כך בעל תפקיד ייחודי במציאות, עליו למלא אחר המשימה שקיבל. בלתי אפשרי לברוח מקיום חוקי הטבע העליון. משום כך מתלבשים כוחות הטבע בסערה הזו, אותה סערה שיונה אינו יכול להינצל ממנה, כדי לאלצו לבצע את משימתו. הכוחות השונים שעומדים לכאורה לעזרתו - רב החובל, המלחים בספינה ואחרים - אינם יכולים לסייע לו. יונה מגלה שדבר לא יעזור לו, וטביעתו

העליון, ומסר לתושבי נינווה שמקץ ארבעים יום עתידה העיר להיפגע. תושבי העיר והמלך בראשם שעו לעצת הנביא, וניצלו. עד כאן הסיפור המקראי.

להציל את האנושות

פנינו למקורות הקבליים כדי להבין את משמעותו הפנימית של הסיפור הציווי המפורסם. יונה היה נביא. משמעות המילה "נביא" לפי הקבלה היא אדם שהתעלה לדרגה רוחנית גבוהה, זכה לגילוי והגיע לדרגה שבה הוא "מדבר עם הבורא". כלומר, הוא גילה את הכוח העליון הפועל במציאות והבין את התכנית הכללית של הטבע. סיפורו של יונה הוא משל למשימתו של עם

"שמח אני שנבראתי בדור כזה, שכבר מותר לפרסם את חכמת האמת... ולכן אנו מחויבים לקבוע מדרשות ולחבר ספרים, כדי למהר תפוצת החכמה במרחבי האומה".
הרב יהודה אשלג (בעל הסולם)

דבר העורך

אור בקצה המנהרה

רגע אחרי חשבון הנפש של יום כיפור וכמה דקות לפני טיולי חג הסוכות, אנו מבולבלים. עוד לא סיימנו לאמוד את נזקי המלחמה הראשונה שבה לא ניצחנו. "עם מיוחד", "עם סגולה", אבל גם עם מיואש, ובעיקר מבולבל. עם ישראל, חברת אנשים מוצלחים למדי, מאוד שאפתנים, "ים-תיכוניים", בעלי גאווה, אבל לאחרונה יותר ויותר... מבולבלים. בערב ראש השנה פרסם בן דרוור ימיני בפורטל האינטרנט של "מעריב" - nrg, כתבה מסמרת שיער ועמוסת נתונים מדאיגים, הנה מעט מהם: "לפי סקרים שנערכו באיחוד האירופי, ישראל תופסת את המקום הראשון כסכנה לשלום העולם. בהולנד, סוברים כך 74% מהאוכלוסייה. לא צפון-קוריאה או איראן. ישראל. החיבור בין הממצאים הללו יוצר את אחת ההונאות הגדולות ביותר של העת החדשה: ישראל נתפסת כמדינה האחראית לכל שבר, צרה ומצוקה. היא סכנה לשלום העולם".

מה קורה פה?

נראה כי אנחנו נמצאים בסיטואציה לא ברורה, הזויה משהו, שמזכירה מאוד את הסרטים האלה שמתחילים מכלום ואז שרשרת אירועים לא קשורים מובילים את הגיבור למצב בלתי אפשרי, לא צפוי, שבו הוא נדחק אל הקיר ונדחף לסיטואציה קיצונית. האם כדור השלג כבר יצא לדרך ואנו מתקדמים לקראת נקודה שמתנה אין מוצא?

למרות זאת, יש לנו סיבה טובה לחייך. כן, לחייך.

למה?

כי כשיש תרופה למחלה, מחייכים. אמנם כואב ולפנינו כברת דרך, אבל עלינו לאסוף כוחות ולחייך. לחייך כי יש לנו תרופה והאור כבר מאיר בקצה המנהרה. בידינו תרופה בדוקה בת אלפי שנים, וניתן למסור אותה רק למי שמרגיש שהוא חולה. ואנחנו חולים, אך תקווה בליבנו. רגע אחרי חשבון הנפש ושני רגעים לפני שהחגים נגמרים, נפתחת בפנינו הזדמנות לעבודה אמיתית. עבודה על הפנימיות, האחדות והזהות שלנו. כי כל שינוי גדול מתחיל משינויים קטנים, והכל במציאות מתפתח מפנימיות לחיצונית. כך פועל הטבע וכך גם אצלנו. לאור הצלחת הגיליון הראשון של "קבלה לעם", אנו שמחים להוציא לאור את הגיליון השני, כפול בגודלו מקודמו.

ביגליון הראשון ניסינו להסביר את הסיבות למצב הנוכחי. מדוע אחרי 60 שנה אנו נמצאים במצב מדאיג. אבל אין זו חכמה להצביע על בעיה ללא הצעות לפתרון, משום כך ניסינו להציע גם מוצא. עלינו להבין כי אין פתרונות "אינסטנט". גדולי המקובלים שהסתירו את משנתם משך אלפי שנים, כותבים כי הגיעה העת לממש את תפקידו ההיסטורי, הגענו לדרך שעתיד להביא את השינוי והכח לשינוי נמצא בידינו. מטרים בני 5,000 שנה אך משמעותם נצחית. זו הקבלה האמיתית. חפה מקמעות ולחשים, לא ממוסחרת, ישירה, רצינית, אך מביאה תועלת, מביאה שינוי.

ביגליון הנוכחי התוכן מגוון: כתבה על משמעותו הרוחנית והרלוונטיות לימינו של סיפור יונה; ראיון אישי עם השחקן ישראל דמידוב; גרעון רייכר בראיון נוקב עם הרב ד"ר מיכאל לייטמן; טורים אישיים והפתעות. אנו רוצים להביא תקווה לעם הזה, היקר לכולנו, בתקווה שנצליח יחדיו. אנו בטוחים שעוד גדולות לפנינו. יש לנו סיבה טובה לחייך.

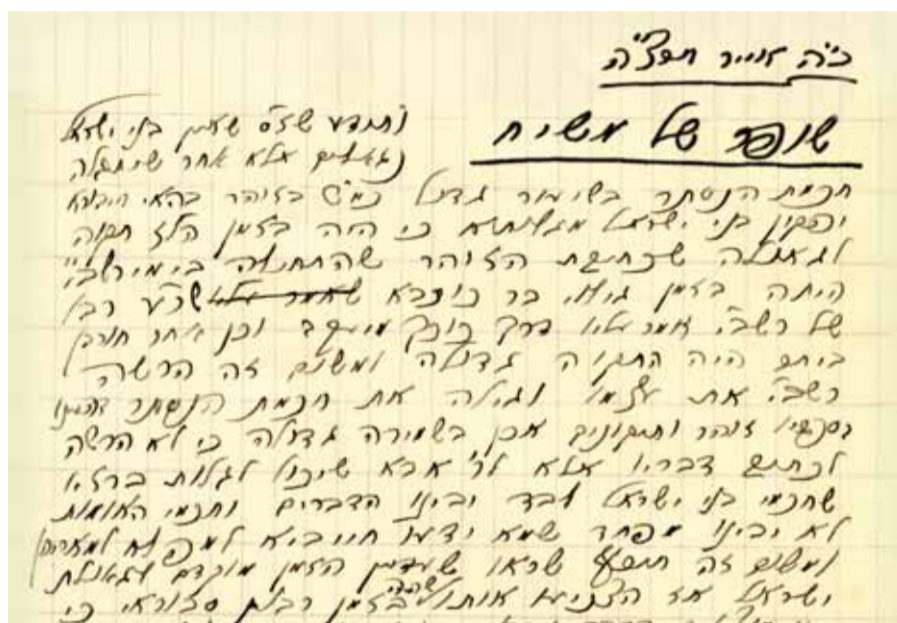
על שמה ומהלך אור ומאחורי המענה אצל

כוחו של שופר

חכמת הקבלה משולה לשופר. כאשר אנו לא עושים בו שימוש באים אויבי ישראל מתריעים ומרעישים באוזנינו ואינם נותנים לנו מנוח

המאור שיתקן את האגו האנושי. תורה זו היא חכמת הקבלה המתגלה בדורנו לישראל. כאמור, עם ישראל הוא הראשון לעבור את השינוי הזה. לאחר מימוש השיטה בקרב עמנו,

"הזהרה" של רבי שמעון בר יוחאי, כתבי האר"י וכתביו של מי שפירש אותם, גדול מקובלי המאה העשרים, הרב יהודה אשלג (בעל הסולם). ייתכן שלאחר עיון מעמיק בכתבי המקור נבין כי

מוטל על היהודים להפיץ את שיטת תיקון האנושות לשאר אומות העולם, כדי שיוכלו לאמצה גם הם. הפצת השיטה באופן הנרחב ביותר מכונה "שופר". העיסוק של עם ישראל בהפצת חכמת הקבלה יביא לשפע שיהיה נחלת כל העולם. בעל הסולם מדגיש במאמרו "הערבות" שעם ישראל הוא רק "צינור מעבר" ליישומה של שיטה זו.

אולם אנו פיתחנו דעות קדומות למכביר, ובכל פעם שמזכרות המילים "עם נבחר" בקשר לעם היהודי, הן מעוררות סלידה. ישראל דוחים את תפקידם על הסף.

"ותבין, שענין השופר הזה, הוא גילוי חכמת הנסתר בהמון גדול, שהוא תנאי מוקדם, ומחוייב לבא בטרם הגאולה השלימה. והדור ראוי לכך, שהוא הדור האחרון, העומד על סף הגאולה השלימה. ולפיכך הוא כדאי, להתחלה של שמיעת קול שופרו של משיח, שזה גילוי נסתרות" (בעל הסולם, "שופרו של משיח").

המשמעות של התנערות עם ישראל מתפקידו כמפיץ חכמת הקבלה היא סבל וייסורים, לא מובנים לכאורה. אומר על כך הראי"ה קוק, מקובל והרב הראשי הראשון לישראל: "כאשר איננו תוקעים בשופר הזה באים אויבי ישראל ותוקעים הם באוזנינו לגאולה... הם מתריעים ומרעישים באוזנינו ואינם נותנים לנו מנוח. הם מכריחים אותנו לשמוע לקול השופר, ומי שלא שמע קול השופר כי אזננו נאטמו הוא ישמע לקול השופר של 'צרת היהודים', כלומר שהייסורים יכריחו אותו לשמוע בעל כורחו".

חכמת הקבלה היא אמצעי בידי האדם להשפיע טובה על עצמו, על סביבתו ועל כל העולם. היא מספרת לנו על אהבת הזולת האמיתית שהיא המרפא לכל ייסורי האנושות. מטרת הקבלה היא להביא לחיבור ולאחדות של ישראל עם כל העמים לנשמה אחת, מלאה באור. חכמת הקבלה אוצרת בתוכה את הידע על תפקידה של כל אומה ואומה במציאות, וכיצד היא משתלבת במבנה הנשמה הכללית שנקראת אנושות. זהו שופרו של משיח שמתחיל לתקוע בישראל ובעולם: "והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול" (ישעיה כ"ז, י"ג) - שופר של שלום, אחדות, שפע ואהבה.

ההתעניינות בחכמת הקבלה והחיפוש בתוכה אחר מענה רציני למשמעות החיים אינם "טרנד" עכשווי או אמונה חולפת, אלא קול הולך ומתחזק כקולו של שופר השמטע למרחקים, המכוון לישראל, והוא "שופרו של משיח". קול זה מבקש לעורר ולזרז את גאולתו של עם ישראל בדורנו, ואחריו את גאולת העולם כולו. השאלה היא כיצד. ישראל ומדינות העולם כבר ניסו בעבר ליישם פתרונות אין-ספור שנועדו להביאנו לאושר המיוחל: התחמשות צבאית ללא הגבלה, כלכלה נמוכת אינפלציה, פיתוח של תרבות עניפה המבוססת על מסורות שונות, מהפכה מדעית וטכנולוגית היי-טק מתקדמת. אך עדיין לא הגענו לשלום או לאהבה.

במאמר שלפנינו מכריז בעל הסולם, גדול מקובלי המאה העשרים, על החובה לגלות את האמצעי היחיד שעומד לרשותו של עם ישראל להביא שלום ושלווה לאומה הישראלית ולעולם כולו: "אין בני ישראל נגאלים, אלא אחר שתתגלה חכמת הקבלה בעולם".

הוא קובע שהטוב והשפע שאנו מצפים להם תלויים ביגליון חכמת הקבלה בעולם כולו ולא רק בישראל.

חכמת הקבלה היא אמצעי בידי האדם להשפיע טובה על עצמו, על סביבתו ועל כל העולם. היא מספרת לנו על "אהבת הזולת" האמיתית שהיא המרפא לכל ייסורי האנושות

הפצת השיטה

על פי חכמת הקבלה, השגת תכלית הבריאה מוטלת על כל המין האנושי יחדיו. הדרך להשגת התכלית דורשת את תיקון האגו המניע את כל האנושות. האנושות כולה נמצאת "בסירה אחת" ואי אפשר להתחמק מעובדה זו.

אלא שאת השינוי הזה לא היה ניתן להתחיל בכל אומות העולם בבת אחת ובאותו הזמן. לכן בשלב הראשון די באומה אחת המכונה "ישראל" להתחלת תהליך התיקון הגלובלי. לשם כך ניתנה לנו התורה - האמצעי שיביא את

מאחורי כל כתב קבלה בעל חשיבות מסתתר כמעט תמיד סיפור מופלא של מציאת כתב היד. הידוע והמיוחד שבהם הוא סיפור מציאת הכתבים, שלימים הרכיבו את ספר "הזהרה" המפורסם, הכתבים נמצאו כאוסף ניירות ששימשו סוחר ערבי לשם עטיפת דגים בשוק. גם כתבי האר"י היו גנוזים עשרות שנים בקבר עד שהוציאו אותם וחיברו מהם את מה שמוכר לנו כ-"כתבי האר"י".

לאחר הסתלקותו של הרב יהודה אשלג (בעל הסולם) ב-1954, התפזרו רבים מכתביו ועברו לתלמידיו ולקרובי משפחתו. חלקם הגיעו למרתף ישיבתו, "מראות הסולם" בעיר כפר סבא והיו מונחים שם זמן רב.

"אני זוכר שבאחד הימים ביקשתי מהרב יהושע קלאר להביא לרבי (הרב ברוך אשלג, בנו הבכור של בעל הסולם) את הכתבים מהמרתף", מספר הרב מיכאל לייטמן.

"הוא חזר ובידו קרטון בלוי, גדוש בכתבי יד של בעל הסולם, ובתוכו מצאתי מחברת גדולה. המחברת המאובקת, שהיו כרוכים בה דפים רחבים במיוחד ועליהם רשומים טורים צרים וארוכים, בדומה לעיתון יומי, עוררה בי עניין רב. מיד זיהיתי בה את כתב ידו של בעל הסולם. בצורה זו הוא נהג לכתוב את דבריו. כך מצאתי את כתב היד המקורי של המאמר "שופרו של משיח".

לאחר שהצגתי את המחברת בפני מורי, הרב"ש, ולאחר שהוא אישר כי מדובר בכתב ידו של אביו, בעל הסולם, העברתי אותה לרב אברהם ברנדווין מירושלים (בנו של הרב יהודה ברנדווין, תלמידו

הייתכן כי מדובר בתחילתו של מהפך פנימי שעוברת האנושות בכללה או בקול שופר חדש שהאנושות עדיין אינה מכירה אותו?

של בעל הסולם ששימש כרב ההסתדרות בסוף שנות החמישים). לאחר מכן הביא הרב אברהם ברנדווין את המחברת לדפוס, והוציא אותה לאור תחת השם אור הבהיר", מוסיף הרב מיכאל לייטמן. כתב היד המקורי נמצא בארכיון תנועת "בני ברוך" (המערכת).

"והפצת הקבלה בהמון מכונה 'שופר'. דוגמת השופר, שקולו הולך עד למרחק המרובה, כן תתפשט הקבלה בכל העולם, שאפילו האומות ישמעו ויודו, כי יש חכמת אלקים בקרב ישראל" (בעל הסולם, "שופרו של משיח").

מתוך המאמר המיוחד "שופרו של משיח" מתבהרים ועולים כמה מהמהלכים החשובים שעל עם ישראל לבצע בדורנו זה. לכן ראינו חובה לפרסם את עיקריו לידיעת המון העם. קשה להתעלם מהתופעה ההולכת וגוברת של התפשטות חכמת הקבלה בארץ ובעולם. ניסו לקשור לחכמה כתרים רבים: אופנה חולפת, אמונה אזוטריית, טרנד לסלבריטאים, חלק מתנועת הנוי אייג' העולמית ועוד.

הייתכן כי מדובר בתחילתו של מהפך פנימי שעוברת האנושות בכללה או בקול שופר חדש שהאנושות עדיין אינה מכירה אותו? בנוסף לכך, הרי ידוע שמדורי דורות הייתה חכמת הקבלה נחלתם של יחידי סגולה שעסקו בה בסתר. אם כן, מה הסיבה לעניין הרב שהיא מעוררת דווקא בזמננו?

כדי להשיב על חלק משאלות אלה עלינו לפנות למקורות הקבלה האותנטיים, דוגמת ספר

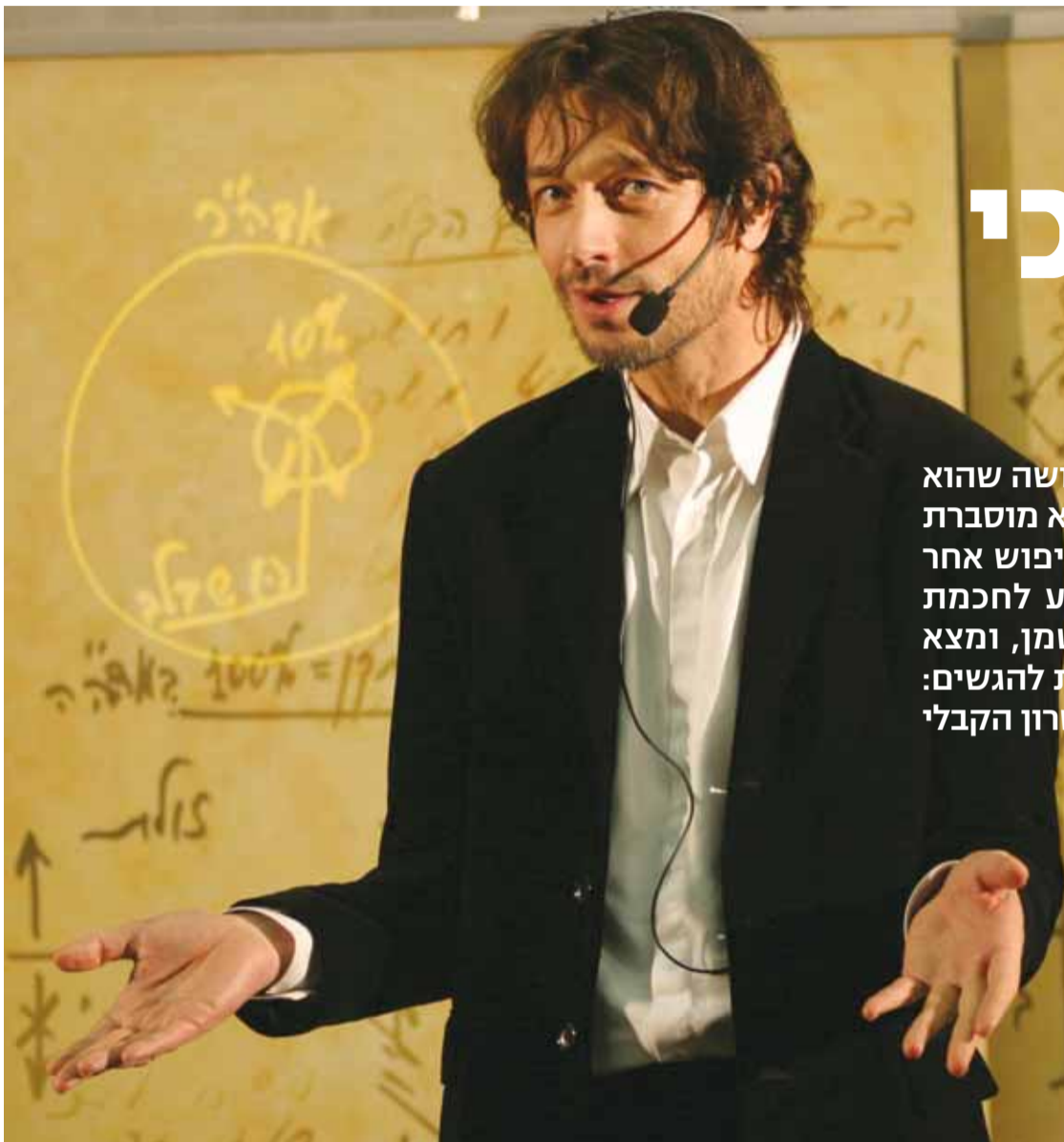

"נזר התורה היא חכמת הקבלה אשר רוב העולם פורשים ממנה. אתה שלח נא ידך ואחוז בזה וממנה לא תנוע, כי מי שלא טעם טעם חכמה זו לא ראה מאורות מימיו והולך בחושך". ר' פנחס אליהו בן מאיר, "ספר הברית"

בעקבות ליבי

משהו בתוכי התעורר

בוקר אחד התעורר השחקן סשה דמידוב בתחושה שהוא לא רוצה להופיע יותר בתיאטרון. התחושה הלא מוסברת הזו פתחה מסע ארוך בחייו שהוביל אותו לחיפוש אחר משמעות לחיים. הוא עלה לישראל, התוודע לחכמת הקבלה, הפך לתלמידו של הרב מיכאל לייטמן, ומצא סוף-סוף טעם לחיים. עכשיו יש לו שני חלומות להגשים: לגלם את דמותו של האר"י, ולהקים את התיאטרון הקבלי הראשון בישראל – ראיון

ליאור סורין

ובכם שמעתם בוודאי את השם ישראל (סשה) דמידוב, שחקן תיאטרון "גשר" ששיחק בהצגות רבות, בהן: "מולייר", "האידיוט", "אדם בן-כלב", "כפר" ועוד, אך מה שכנראה אינכם יודעים הוא שדמידוב לומד כבר 15 שנים קבלה. נפגשתי איתו לראיון אישי קצר כדי שאוכל להביא בפניכם את סיפורו האישי והמרתק של הילד שגדל במוסקבה, הפך להיות שחקן נחשב בארץ, ולבסוף מצא את התשובות שחיפש דווקא בחכמת הקבלה. ישראל, האם היית מגדיר את הבית שבו גדלת, בית הורייך, כבית רוחני?

"הוריי אהבו מאוד תרבות ואמנות, ובימים ההם זה נחשב בעיניי לרוחניות. הייתי גאה בכך שביתי הוא 'בית רוחני'. היום אני מבין שזו לא רוחניות. רוחניות היא משהו אחר לגמרי".

איזו ילדות הייתה לך?
"ילדות רגילה, כמו של כולם. למרות שבפנים הרגשתי קצת שונה. כבר בילדותי חשתי שמחוץ לעולם הזה קיים עולם אחר, עולם נסתר שאותו לא ניתן לראות. שאלות כמו 'בשביל מה נולדתי?' ו'לשם מה אני חי?' הטרידו אותי כבר במהלך הילדות. תמיד ניקר בתוכי משהו והייתה לי תחושה פנימית שמהו מוביל אותי, אבל לא ידעתי מה".

שמעתי ששחקן במוזיקה וניגנת בלהקת רוק.
"אהבתי מוזיקה יפה. אהבתי את הביטלס, ה'רולינג סטונס', 'לד זפלין' וכתבתי שירים. הקמתי להקת רוק והיינו מנגנים במקלט ישן מתחת לבית. חלמנו כמו ילדים להיות כוכבים גדולים, להופיע באולמות גדולים. לאחר מכן חיפשתי אחר תשובות גם באמנות. חשבתי שבאמנות יש משהו פנימי, הרבה עיסוק בעצמך, פסיכולוגיה".

לאחר שסיים לימודי הנדסת בניין באוניברסיטה במוסקבה הבין סשה ש"זה לא בשבילי" וכך נפתח פרק חדש בחייו: התיאטרון.

איך הרגשת כשהתחלת ללמוד משחק?
"בגיל 28 התקבלתי לתיאטרון. אני זוכר שחשתי אז שנפתח בפניי עולם חדש, קסום, אנשים חדשים, חוויות חדשות. זה היה משהו שמעולם לא חוויתי. אהבתי להופיע, אהבתי לעמוד על

כבר בילדותי חשתי שמחוץ לעולם הזה קיים עולם אחר, עולם נסתר שאותו לא ניתן לראות. שאלות כמו 'בשביל מה נולדתי?' ו'לשם מה אני חי?' הטרידו אותי כבר במהלך הילדות

הבמה מול הקהל, אהבתי את התחושה המיוחדת הזאת".

לאחר לימודי המשחק ניבאו לך כולם עתיד מזהיר בתיאטרון. סשה התחנת, בנו הראשון דני נולד, והעתיד נראה ורוד.

"אך לפתע, בבוקר אחד", הוא מתחיל לספר בדרמטיות, "התעוררתי בתחושה מוזרה שאני לא רוצה ללכת לתיאטרון. היה לי רע עד אימה, כל מה שאהבתי לעשות קיבל פתאום טעם של עפר, תחושה של חוסר משמעות. הייתי אובד עצות".

מה גרם לך לצאת מהתחושה הזאת?
"נודע לי שהבמאי הקבוע שלי, יבגני אריה, עומד לעלות לישראל ולהקים שם תיאטרון. הלכתי אליו וביקשתי שיצרף גם אותי, והוא אמר לי בפשטות, 'בוא ניסע'".

"בעבר כלל לא חשבתי על ישראל, אבל ברגע ששמעתי את המילה 'ישראל', הכול רעד בתוכי. רעיון הקמת התיאטרון משך אותי, אולם פשוט הרגשתי שיש משהו נוסף. עלתה בי תחושה פנימית חזקה שזה מקומי".

איך הגעת לקבלה?

"הגעתי לארץ ב-1991, בדיוק בזמן מלחמת המפרץ. באחד הערבים שוב נשמעה אזעקה. רצנו לחדר האטום, וכמו כולם, חיכינו. התחלתי לדפדף בעיתון ישן שהיה פרוס על הרצפה כדי להפיג את השעמום. לפתע נתקלתי במאמר שסיפר על ספר הקבלה החדש של הרב לייטמן. משהו בתוכי התעורר. מיד כשסיימתי לקרוא את הספר התקשרתי לרב לייטמן עם המון שאלות. הוא הזמין אותי לבוא אליו".

מה הרגשת כשפגשת את הרב לייטמן?
"כשדיברנו הרגשתי כאילו נולדתי שם. שאלתי אותו בצורה ישירה, אם הוא מוכן שאהיה התלמיד שלו. הוא לקח פיסת נייר ועט שהיה לפניו ורשם 'דמידוב'. מאותו רגע ידעתי שמצאתי את המורה שלי".

אם כך, מה זו קבלה?

"קבלה היא מדע אוניברסאלי שכולל בתוכו את כל המציאות. הקבלה מאפשרת לנו להתפתח, ליצור קשר עם השורש הרוחני שלנו. אין זה משנה מי אתה ובמה אתה עוסק, כל אחד יכול

הוא הסביר לי, שכל אדם, גם מקובל גדול, חייב להיות קשור לעולם הזה: לעבוד, להתחנת, לגדל ילדים, לשרת בצבא. אסור לאדם להתנתק בצבא. אסור לאדם להתנתק

לרכוש טבע אחר ולהתחבר לשלם, לבריאה כולה".

בבוקר אתה בחזרות, בערב בהצגות, ובילות אתה לומד קבלה. מתי יש לך זמן לעצמך, למשפחה, מתי אתה ישן?

"הזמן האמיתי עבורי הוא מוקדם בבוקר, כשאני

לומד. שם אני מוצא עולם מרתק, פנימי. משלוש עד שש בבוקר הוא הזמן החשוב ביותר עבורי".

אתה מגדיר את עצמך כאדם דתי?

"לפעמים אני חובש כיפה, ולפעמים לא. יש סטיגמות רבות על אנשים חובשי כיפה. לדעתי, החשוב הוא לא מה שאתה שם על הראש אלא מה שקורה בתוכך. לשאלתך, אני מגדיר את עצמי כבן אדם שמחפש משמעות בחיים".

איך הקבלה משפיעה עלייך בחיי היומיום?

"זה הדם והחמצן שלי. אני מרגיש דברים שאף פעם לא הרגשתי. אני יודע שהכל בא אליי ממקום אחד. אדם שעולה 'ממטה למעלה' מרגיש וחווה את הכול – עומק, גיהינום, אושר, אהבה".

אם היית צריך לבחור בין קבלה לתיאטרון, מה היית עושה?

"פעם, שנתיים בערך לאחר שהתחלתי ללמוד קבלה, החלטתי לעזוב את התיאטרון. לא יכולתי לשאת את הפער בין חיי הרוחניים לבין המקצוע שלי. ניגשתי למורה שלי וסיפרתי לו על החלטתי. חשבתי שישמח שאני מוכן לעזוב את 'הגשמיות' ולהקדיש את כולי ל'רוחניות', אבל הוא לא שמח כלל. הוא הסביר לי, שכל אדם, גם מקובל גדול, חייב להיות קשור לעולם הזה: לעבוד, להתחנת, לגדל ילדים, לשרת בצבא. אסור לאדם להתנתק מהמציאות שהכוח העליון שלח לו".

על איזה תפקיד אתה חולם לגלם בעתיד?

"הייתי רוצה מאוד לשחק את האר"י הקדוש (הרב יצחק לוריא). הוא היה איש צעיר, חזק וכריזמטי מאוד, ובעל אישיות מרתקת".

כשאני שואל את סשה איפה הוא רואה את עצמו בעוד עשר שנים, הוא עוצר לרגע וחושב. פתאום מתפשט על שפתיו חיוך גדול והוא עונה: "מקים תיאטרון קבלי. שם אוכל לעבוד עם תכנים עמוקים, בעלי משמעות. יהיה שם נס רוחני וכולם ירגישו אותו".

מדוע אחד הוא עשיר ומפורסם, והאחר עובד כפועל פשוט? למה אחד נולד למשפחה עשירה, ואילו האחר לענייה? המשמעות הקבלית של המושג "מזל" באה מהשורש "ז.ל" ומתארת למעשה מעין תהליך שבו אור - אנרגיה "נוזלת" מהעליון לתחתון. עבור המקובלים שמכירים את החוקים המפעילים את המערכת, תהליך זה של "נזילת אנרגיה" מתוכנן וידוע מראש. עבורנו, מי שעדיין לא למדו להכיר את מערכת החוקים, "נזילה" זו היא מקרית ואינה ידועה מראש, על כן אנו מכנים אותה "מזל".

אישים בקבלה

האר"י (1534-1572)

האר"י (ר' יצחק לוריא) היה גדול מקובלי צפת במאה ה-16 ואחת הדמויות המרכזיות והמשמעותיות ביותר בתולדות חכמת הקבלה לאורך כל הדורות. תולדות חייו מרתקים ואפופי מסתורין, החל מרגע לידתו, שבו התבשר אביו כי בנו נועד לגדולות, ועד למותו הפתאומי בביתו הצופה אל הנוף ההררי סביב העיר צפת. האר"י נולד בירושלים בשנת 1534. כשהיה בן שמונה נפטר אביו, ולאחר מותו סבלה המשפחה מקשיים רבים. כדי לשפר את מצבם החליטה אמו לקחת את יצחק הצעיר ולעבור לגור עם דודו במצרים, שם העביר את מרבית שנות חייו. כבר בשנות בחורו הסתגר האר"י בחדרו במשך שעות ימים. הוא התעמק בפרשיות ספר הזוהר, ספר הספרים של הקבלה, וניסה להבין את משמעותו הנסתרת הגבוהה. אגדה עממית מספרת שהוא זכה ל"גילוי אליהו" ולמד את ספר הזוהר מ"פיו". הזוהר היה כל עולמו של האר"י.

באותם ימים שימשה צפת מרכז ללומדי תורת הסוד, והם נהרו אליה מכל קצוות הארץ. יתרה מזאת, יש לזכור כי צפת שוכנת לצד הר מירון, מקום קברו של רבי שמעון בר יוחאי. בשנת עלייתו של האר"י לצפת פקד חורף קשה את

"דעו לכם, שאיש אחד היושב פה יקום אחרי ויאיר עיני הדור בחכמת הקבלה... שבימי היו הצניורות סתומים... ובימי יתגלו הצניורות... ודעו שהוא אדם גדול, ניצוץ הרשב"י"

מצרים. הגשמים היו חזקים מנשוא, רוחות עזות תלשו גגות מבתיים, והנילוס עלה על גדותיו וכיסה כפרים שלמים בנחלי בוץ ומים. האגדה מספרת שבאחד הלילות הסוערים ביותר של אותו חורף נורא, "נתגלה" אל האר"י אליהו

בצפת עמד האר"י בראש חבורת מקובלים שהייתה מכונה בפי כולם "גורי האר"י". בין חבריה היו ר' שלמה אלקבץ (מחבר הניגון העממי המפורסם "לכה דודי") וגיסו של

האר"י - המקובל הגדול ר' משה קורדובירו (הרמ"ק), מחברו של הספר "פרדס רימונים". אף על פי שקורדובירו הלך לעולמו בתוך פחות משנה לאחר בואו של האר"י לצפת, מספרת האגדה שהוא היה הראשון שהכיר בגדולתו ושימש לו כחבר וכתלמיד.

סמוך לפטירתו אמר עליו ר' משה קורדובירו את הדברים האלה: "דעו לכם, שאיש אחד היושב פה יקום אחרי ויאיר עיני הדור בחכמת הקבלה... שבימי היו הצניורות סתומים... ובימי יתגלו הצניורות... ודעו שהוא אדם גדול, ניצוץ הרשב"י". מן הדברים עולה שהרמ"ק עצמו הועיד את האר"י להיות ממלא מקומו ויורשו וציווה על תלמידיו לקבלו כרבים.

האר"י נסתלק בה' באב של"ב (1572), לאחר שחלה במגפה שפרצה בצפת. בן 38 שנה בלבד היה במותו.

הופעתו של האר"י בעולמנו הביאה עמה תקופה חדשה של התפתחות רוחנית ואנושית. האר"י נמנה עם גדולי המקובלים והיה בין הראשונים שלהם ניתנה "רשות מלמעלה" לפתוח את

הנביא, אמר לו שקצו קרוב, ושעליו לקחת את משפחתו ולעלות לעיר צפת מכיוון ש"כבר מחכים לו שם". עוד מספרת האגדה, ששם הוא ימצא את תלמידו חיים ויטאל, "אותו תמשח תחתיו, תסמוך ידך עליו ומסור לו כל חכמתך, כי הוא ימלא מקומך, וכל עצמותך לא באת לעולם אלא לתקן נשמתו של רבי חיים, כי היא נשמה יקרה". על כן בשנת 1570, בהיותו בן 36, שם האר"י פעמיו אל ארץ ישראל.

למעלה מ-1,500 שנה הוסתרה חכמת הקבלה על ידי גדולי המקובלים. הם נהגו להשכים קום בחצות הלילה, להדליק נר ולהגיף את חלונות החדר כדי שקולם לא יישמע. בחרדת קודש היו פותחים את ספרי הקבלה ומנסים לגלות ולהבין את המציאות הנסתרת מחושינו.

באותם ימים למדו קבלה בסתר, בדלתיים סגורות. המקובלים חששו להוציאה אל מחוץ לחדרי חדרים שמא תפורש שלא כראוי - הדור עדיין לא היה בשל לכך. שנים ארוכות חיכתה האנושות למורי הדרך המתאימים שיפתחו את שערי חכמת הקבלה לכל אדם. והנה הגיעה העת. הגעתו של האר"י לצפת ופרסומו ברבים של ספר הזוהר באותן שנים היו סימן שהגיעה העת לפרסם את סודות הקבלה ברבים.

קשה לתאר את שיעור קומתו ואת גודל חשיבותו של האר"י. בתוך שנתיים ומחצה בלבד הצליח להותיר חותם כה עז בהיסטוריה של המחשבה הקבלית. עם זאת, האר"י מעולם לא העלה את דבריו על הכתב, וכל משנתו הקבלית ידועה לנו רק מכתבי תלמידיו.

כיום מקובל לראות ברבי חיים ויטאל את ממשיך דרכו וגדול תלמידיו. עם היצירות החשובות שפרסם ר' חיים ויטאל, ובהן תורת הקבלה של מורו, נמנה ספר "עץ החיים" - בו פרס חיים ויטאל את משנתו הקבלית של מורו בצורה מדעית, בהירה ופשוטה. כמו כן לוקטו דברי האר"י בסדרה של שמונה ספרים בשם "שמונה שערים". בסדרה זו אפשר למצוא בין היתר הסבר מקיף ומרתק על תורת הגלגולים.

שיטת לימוד הקבלה בפני ההמונים. גדולתו הייתה בכך שהשכיל להפוך את חכמת הקבלה משיטה המיועדת ליחידי סגולה לשיטה המתאימה למספר רב של נשמות המוכנות כעת לעלייה רוחנית. שיטת התיקון שייסד הובילה לפתיחת חכמת הקבלה בפני רבים, ולשיטה ברורה לתיקון עם ישראל והעולם כולו. כותב על כך הרב יהודה אשלג (בעל הסולם) כבר בשנת 1945, בחיבורו המפורסם "הקדמה לספר הזוהר", והוא מדגיש בדבריו את חשיבות הפצת חכמת הקבלה בימינו: "...טרם התחילו להתגלות הכלים, הייתה חכמת הזוהר בכלל וחכמת הקבלה בפרט, מכוסה מן העולם. אלא בזמן האר"י ז"ל, נתגלתה אז הארת חכמה העליונה בעולם, על ידי נשמת האלקי ר' יצחק לוריא ז"ל, שהיה מוכן לקבל האור הגדול הזה, ועל כן גילה העיקרים שבספר הזוהר, וגם חכמת הקבלה, עד שהעמיד בצד כל הראשונים שקדמוהו.

גדולתו הייתה בכך שהשכיל להפוך את חכמת הקבלה משיטה המיועדת ליחידי סגולה לשיטה המתאימה למספר רב של נשמות

"ועם כל זה, כיון שהכלים האלו עוד לא נשלמו לגמרי (שהוא נפטר בזמן ה' אלפים של"ב כנודע). על כן לא היה העולם עוד ראוי שיתגלו דבריו. ולא היו דבריו הקדושים, אלא קניין ליחידי סגולה מועטים. שלא ניתנה להם הרשות לגלותם בעולם. וכעת בדורנו זה, אחר שכבר קרובים אנו, לגמר ב' אלפים (אלפיים שנה) האחרונים, לפיכך ניתנה עתה הרשות לגלות דבריו ז"ל, ודברי הזוהר בעולם, בשיעור חשוב מאוד. באופן שמדורנו זה ואילך יתחילו להתגלות דברי הזוהר בכל פעם יותר ויותר, עד שיתגלה כל השיעור השלם..." (הקדמה לספר הזוהר, אות ס"ב).

סדרת ספרי הקבלה במבצע מיוחד לכבוד השנה החדשה!

שובר מתנה
בלעדי לקוראי 'קבלה לעם'

איספו 3 שוברי מתנה מגליונות שונים ושילחו ל"הוצאת קבלה לעם" ת.ד. 1552 ר"ג 52115

ותקבלו לביתכם
ספר מתנה
לפי בחירתכם

(שובר גליון מס' 2)

30 ש"ח לספר
(במקום 59⁹⁰)

להזמנות: www.kabbalahbooks.co.il 1-700-509-209

"קבלה לא משאירה אותנו להעביר את חיינו בעפר, אלא מעלה את שכלנו לפסגת הידיעה".
יוהנס רויכלין, הוגה דעות גרמני, עסק בחקר העברית ותרבותה

טור אישי

חשבון נפש

כשאתה מסתכל בראי ואתה מגלה שאתה מכוער, יש בזה תקווה, כי עכשיו אתה לפחות יודע מה צריך לעשות אחרת

רועי מירון

הבעיה בלהיות חבר של כולם היא שאין לך באמת חברים. חברות אמיתית זו אחת כזו ששורדת זמן ומשברים. לי לא היו כאלה משברים ותמיד גם חשבתי שככה זה יותר עדיף. באופן כללי, אני לא זוכר שהרגשתי פעם צורך לצום. לא לאכול 24 שעות לא יעשה אותי אדם טוב יותר. נראה לי שמי שמצליח לצום מקבל מזה תחושת סיפוק עמוקה – אנשים אוהבים לנצח את הטבע.

"אין הנחתום מעיד על עיסתו", אבל בכל זאת אני מחזיק מעצמי "אדם נוח". אני לא בדיוק מאלה שכל מילה מזיזה אותם מהמקום, וגם לא מאלה שאף מילה לא תזיז להם. בכלל, אפשר להגיד שתמיד הייתי באמצע, לא רב, לא הולך מכות, ומצד שני גם לא בורח או מוותר בקלות. "האו"מניק", ככה היו קוראים לי החברה – המפטר, הבורר, זה שהמילה שלו מוסכמת על כולם, כי הוא מוצא הבנה במילים של כולם. אימא שלי, מורה ומחנכת בישראל, לימדה אותי ש"בעיות פותרים בדיבורים", לא באלימות.

על חלומות משותפים שהיו לנו, פנטזיות ילדות. הייתי זה שישב לידו בתיכון, שיטן לידו באוהל בטירונות, שהלך איתו להירשם לאוניברסיטה, שהחזיק לו את החופה כשהתחתן, שמזג לו ויסקי כדי שלא יתעלף רגע לפני "שחתכו" לבן הבכור שלו.

זה לא פשוט לריב עם בן אדם שאתה קשור אליו ככה. זה עוד יותר לא פשוט לאחד כמוני, שמנסה כל הזמן להחזיק את הצד הטוב של החיים ולהיות בסדר עם כולם. פתאום "להיעמד כך על שתי רגליים אחוריות" ולהגיד את כל מה שיש לו בפה מלא.

ישבנו באותו הערב במקום הקבוע שלנו (קשה לקרוא לזה בר, אבל זה בין פאב לבית קפה). יש משהו נעים בלהיות "לקוח קבוע": אתה מרגיש כמעט בבית, אוהב את הקטע הזה ששואלים אותך "כרגיל?", ואתה בניד ראש קטן מהנהן בהסכמה, זה עושה לך להרגיש טוב – אבל זה אולי לפעם אחרת.

היינו על סף חתימת הסכם. אנחנו עובדים על גיוס כסף לסטארט-אפ שהקמנו רק שנינו. שלוש שנים, שני שותפים, רעיון

מוכן להמשיך לעבוד עם אחד מהם. זו הייתה הפעם השישית שהוא "לא מסתדר" עם מישהו. המשמעות המיידית היתה לעצור את חתימת ההסכם ולוותר על המימון עד שיוכשר איש צוות אחר, וזה היה דווקא אחד האנשים המבריקים, שבאופן אישי גם די אהבתי.

מה הקו הדק בין להישאר נאמן לעצמך, אפילו על חשבון חבר, לבין שתיקה שיש בה הסכמה. הבעיה הזאת התפוצצה לי בפנים. פתאום גיליתי שלהיות נחמד לכולם, היא הצורה הכי מתוחכמת של אגואיסט שחושב שהוא תמיד יותר טוב מכולם

לא יכולתי לסבול את זה יותר. כמו ילד שנלחם על הצעצוע שלו, אמרתי שאי אפשר ככה ושצריך עוד סבלנות, כי בלעדיו אין פרויקט. אבל הוא לא ויתר, ואמר לי שהבעיה איתי שאני נאיבי מידי ושכל הסיפור הזה יתפוצץ לי בפרצוף. פתחתי את הפה והמילים פשוט התפרצו החוצה בלי שליטה – מעורבבות, לא נקיות, מלוכלכות, מבלבלות, תוססות ונוטפות בוז וגאווה. לראשונה בחיי אמרתי מה שאני באמת חושב.

הוא שתק לרגע. משהו אצלו הראה סימני מבוכה והפתעה כואבת – כמו אדם שפתאום גילה שהוא עומד עירום במרכז המון סואן. הוא לקח את הדברים שלו והלך.

הזמנתי עוד ויסקי ועוד אחד ועוד אחד. חזרתי הביתה עם כאב ראש זוועתי. הימים הנוראים? פעם ראשונה

הבועה הזאת התפוצצה לי בפנים. פתאום גיליתי שלהיות נחמד לכולם, היא הצורה הכי מתוחכמת של אגואיסט שחושב שהוא תמיד יותר טוב מכולם. איך אני יכול לדרוש שכל העולם יאהב אותי, אם אני לא מרשה לעצמי לאהוב אותו באמת? ולאהוב אותו באמת פירושו להסתכל עליו בגובה העיניים, לריב איתו כשצריך ולא לשמור כל החיים על "סטטוס-קוו", רק כדי לא להרעיד את המערכת. לפעמים המערכת דורשת זעזוע כדי שנוכל להתקדם.

ירדתי למכון כושר. כמו בסרט "רוקי" דפקתי מכות לשק אגרוף. צחקתי וירדו לי דמעות. יש משהו משחרר בגילוי האמת.

בפעם הראשונה הבנתי שאני האגואיסט הכי גדול בעולם. כן, זה מה שאני, אגואיסט חסר תקנה, שכל מה שהוא עושה כל היום זה לחשוב על עצמו. כשאתה מסתכל בראי

ואתה מגלה שאתה מכוער, יש בזה תקווה, כי עכשיו אני לפחות יודע מה צריך לעשות אחרת – יותר טוב. פתאום הרגשתי קרוב יותר לעצמי. בפעם הראשונה אמרתי

סליחה אמיתית, ביני לביני, בלי מילים, מעין חשבון נפש.

סליחה שבעצם אף פעם לא נתתי באמת כלום לאחרים. אף פעם.

אבל האם אפשר בכלל אחרת?

שהבנתי מה זה אומר... חשבון נפש כזה עוד לא עשיתי. למה ככה אמרתי? יש הרבה דברים שאני באמת חושב ויש חלק שניפחתי כדי להעצים את התחושות שלי, לפרוק את העצבים. מה הקו הדק בין להישאר נאמן לעצמך, אפילו על חשבון חבר, לבין שתיקה שיש בה הסכמה.

מבריק אחד ועכשיו סוף סוף השגנו מימון. הנה מתקרב ובא החלום שכל כך חיכינו לו, שאמור היה לקדם אותנו.

לקח לנו הרבה זמן לגבש צוות שילך איתנו. אנשי מקצוע צעירים ומבריקים שעתידיים להיות חלק מהדבר האמיתי. פתאום הוא אמר לי שהוא לא

כשהייתי ילד ומישהו היה בא להרביץ לי, הייתה מנסה לדבר איתו, להרגיע אותו. הבעיה הייתה שגדלתי בנתניה... המזל היה שקיבלתי יכולת ביטוי טובה.

כבר שנים יש לי חבר אחד, יותר מכולם, שאיתו אני הולך דרך ארוכה. הדרך הזו תמיד התבססה

שאלות ותשובות

האם לימוד הקבלה מחייב אותי להתרחק מחיי היום-יום?

אדם שלומד קבלה בדרך הנכונה אינו בורח מחיי היום-יום ואינו מתרחק מחיי משפחה. להפך, כדי לעסוק בקבלה ולהגיע להכרת העולם העליון ולהפעלתו, אדם חייב להיות במרכז העולם הזה ולפעול מתוכו. הוא חייב למלא את כל החובות שלו, לשרת בצבא, ללמוד ולרכוש השכלה, לעבוד בעבודה קבועה ולהקים משפחה. השגת המציאות הרוחנית חייבת להיות דווקא באמצעות החושים המציאותיים של האדם, ללא שום ניתוק מחיי הנורמליים. (מתוך: הספר הפתוח)

מה המשמעות הרוחנית של חלומות? האם המעבר לעולמות הרוחניים מתרחש גם בשינה?

אין שום קשר בין החלומות לבין כוחות רוחניים. חלומות מספרים על המתרחש עם הגוף, ולא על המתרחש עם הנשמה. לכן, כדי להתעלות רוחנית ולהשיג את העולם הרוחני, אין טעם לנתח את החלומות ואין חשיבות לצורה בה אתה ישן. השינה שלנו היא תופעה פיזיולוגית בלבד, בדיוק כמו אצל כל בעלי החיים. המקובלים מספרים לנו שהמעבר לעולם הרוחני מתרחש באופן מודע לגמרי. (מתוך: חוויה ושמה קבלה)

אני מכיר שיטות רבות ומגוונות להשגת רוחניות. מדוע דווקא קבלה?

ההבדל בין רוב התורות לבין הקבלה, כפי שאני מבין זאת מצד חכמת הקבלה, הוא בזה שהן בנויות על ביטול הרצונות, או לפחות על דיכוי מוחלט. לעומתן גורסת הקבלה, שאת הבורא אפשר להרגיש דווקא על-ידי ביטוי הרצונות, ובשום אופן לא על-ידי ביטולם או דיכויים. רק אם נחליף את הכוונה שאיתה אנו משתמשים ברצונות אלה, נוכל להגיע לשלמות. באיזו שיטה לבחור? זו כבר בחירתנו של האדם. (מתוך: חוויה ושמה קבלה)

"חג הסוכות" מסמל עבור המקובלים סודות רבים. אחד המיוחדים שבהם הוא סוד הסכך. כתוב במקורות כי את הסכך מכינים מפסולת גורן ויקב, מאותם חלקי החיטה והגפן שנפסלו לשימוש. אילו היה מדובר בגשמיות בלבד היינו שואלים לשם מה צריך את הפסולת הזו, האם אי אפשר לקטוף עלים רחבים ורעננים ולכסות בהם את הסוכה? אך משום שמדובר ברוחניות, ברור שהכוונה היא לרצונות האדם, או ליתר דיוק לכוונותיו. וכאן אנו לומדים על אחד העקרונות החשובים ביותר בחכמת הקבלה - אין שום רצון מיותר. אם אי אפשר להשתמש ברצון כפי שהוא, מעלים את חשיבות כוח האמונה, אותו מסמל חג הסוכות, מעל לאותו רצון, וזוכים לחסות בצילה של האמונה, תחת הסכך.

קמפוס קבלה
כל אחד יכול ללמוד

חוק האהבה

מה עושה אותנו קרובים זה לזה, ומה מרחיק בינינו ברוחניות

גלעד שדמון

תראה איזה עולם מעניין יש לנו. אתה ואני נמצאים במרחק מטר זה מזה, מדברים, רואים ואולי אפילו מריחים זה את זה, ועם זאת אין לי שמץ של מושג מה אתה חושב ומה אתה רוצה. אינני יודע איפה אתה נמצא באמת. ייתכן שממש ברגע זה אתה חושב על משהו אחר שחי במקום אחר ואולי אפילו בזמן אחר. לדוגמה, על משהו שמתגורר באוסטרליה או שכבר איננו בין החיים.

עניין ידוע הוא, שאנשים מאוהבים לוקחים עמם את אוהבם לכל מקום שאליהם הם הולכים. האמת היא שאדם מאוהב הוא בן השיחה המשעמם ביותר: הוא איתך, אבל כל הזמן חושב על מושא אהבתו הנפלא/ה, היפה, החכם/ה, המקסים/ה, החמוד/ה, וכל תיאור אחר שניתן לגזור מעולמם הנשגב של המאוהבים.

האמת היא שאדם מאוהב הוא בן השיחה המשעמם ביותר: הוא איתך, אבל כל הזמן חושב על מושא אהבתו

כולנו יודעים שהמציאות מורכבת מתדרים רבים שאותם איננו מסוגלים לקלוט, אך הם משפיעים על חיינו, לדוגמה: קרני רנטגן, או גלי רדיו. אם רק נצטייד במכשיר קליטה מתאים, המתרגם את הגלים הללו לאורך הגל המתאים למכשירי הקליטה הטבעיים שלנו - האוזן, העין, האף והחיישנים האחרים שבגופנו - נוכל להכיר בקיומם של הגלים הללו באוויר. למשל, אשאל אותך שאלה: האם משודרים כרגע שידורי רדיו בגלי צה"ל?

בהנחה שאתה אדם רציני, הסומך על מה שרואות עיניו ושומעות אוזניו, תענה לי שאינך יודע. אבל אם נפעיל מכשיר רדיו בתדר של 96.6 FM, התדר שבו משודרים שידורי הרדיו של גלי צה"ל, נדע את התשובה האמיתית. מה ייצר מכשיר הרדיו? הרי אין בתוכו שדרן

לעומת זאת, אם תשאל אותי ליד מי ישבתי היום ברכבת לעבודה במשך חצי שעה, או לצד מי המתנתי בתור לרכישת כרטיס לחצי הגמר של מכבי, כמעט בטוח שלא אוכל לענות לך, משום שבזמן המתנה בתור או בנסיעה ברכבת חשבתי על אנשים ועל נושאים אחרים. מסקנה: הקירבה או הריחוק הגשמיים אינם הקירבה או הריחוק הפנימיים שלנו. אנו חיים את חיינו הפנימיים, חושבים, מרגישים ומדמיינים את מה שאנו מרגישים קרובים אליו, את מה שאנו באמת רוצים.

השתוות טבעית

אם נתבונן בחוק השתוות הצורה הפועל בטבע, נבחין שאין כאן שום חידוש. אנו מסוגלים לראות רק מה שמכשיר הקליטה שלנו, למשל העין, מסוגל לקלוט מתוך השתוות הצורה.

ועל תועלתו הפרטית, ואילו הכוח העליון המפעיל ומנהל את המציאות כולה ואת חיינו פועל רק על מנת להשפיע - לתת, מתוך אהבה. לכן במישור הרוחני קיים היפוך צורה בין האדם לבין הכוח המנהל את חיינו.

לפיכך, אם ברצוננו להכיר ולהבין את הנהגת העולם, עלינו לרכוש את תכונת ההשפעה. כל עוד נחשוב רק על עצמנו ועל טובתנו האישית, לא נוכל להכיר את הסיבות למה שמתרחש סביבנו ובתוכנו, כיוון שנישאר במצב ההפוך למצבו של הכוח העליון.

כל עוד נחשוב רק על עצמנו ועל טובתנו האישית, לא נוכל להכיר את הסיבות למה שמתרחש סביבנו ובתוכנו

רק אם נמצא את הדרך להתעלות מעל לאגואיזם שלנו ולפרוץ לעולם חדש שכולו השפעה - נתינה, אהבה וחופש מדאגה לעצמנו, נשיג את מידת השתוות הצורה שאליה עלינו להגיע אז נזכה לחוות את האושר ואת הטוב, כמו שאמרו חז"ל: "מה הוא רחום, אף אתה רחום, מה הוא חנון, אף אתה חנון..."

או זמר קטנים שמנעימים את זמננו. מכשיר הרדיו בסך הכול מכוון לתדר שנמצא באוויר גם לפני שהפעלנו אותו. הוא מסייע לנו לתרגם את המסר שייצרו בתחנת הרדיו, מתדר שאינו מוחשי עבורנו לתדר שהאוזן מסוגלת לקלוט.

קרובים ורחוקים

כשאנו משתמשים במושג "קרובים", אנו מתכוונים ל"דודה חנה מעפולה" או ל"רמי הבן של מרים אחות של סבתא", שאותם לא ראינו מאז החתונה. לעיתים אנו גם משתמשים במושג זה כדי להדגיש את קירבת הדעות בינינו. אם שנינו מאמינים שצריך לבצע שינוי חברתי במדינה, הרי אנו קרובים בדעותינו; לפעמים אנו משתמשים במושג זה כדי לבטא את מידת האהבה ההדדית בינינו. שנינו חושבים זה על זה ורוצים שיהיה טוב ונעים בחיים איש לרעהו ובכך אנו מרגישים קרובים. אולם מהי קירבה רוחנית?

השתוות צורה רוחנית

גם בעולם הרוחני, ממש כמו בעולם הגשמי, פועל חוק השתוות הצורה, אלא שכאן לא מדובר על השתוות של תדרים או אורך גל אלא על השתוות וריחוק בין כוונות. בעולם הרוחני מודדים רק את ה"כוונות" (המחשבות). האדם, לפי טבעו, חושב על עצמו

ה ז מ נ ה

בית 'קבלה לעם' פותח את שעריו לציבור הרחב בערב פתיחה חגיגי

יום ג' 17/10/06

בתכנית:

19:00 קבלת פנים וכיבוד קל

19:20 דברי פתיחה

ד"ר גלעד שדמון, מנהל אקדמי

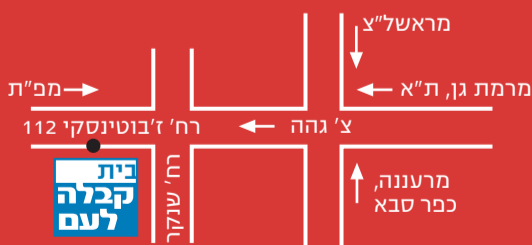
19:30 מבחר קטעי וידאו ותיאטרון

קצרים ומשעשעים

20:00 הרצאה חגיגית של

הרב ד"ר מיכאל לייטמן

בנושא: "זמן קבלה"

בית 'קבלה לעם' - ז'בוטינסקי 112 פ"ת

הכניסה חופשית. להזמנת מקומות מראש:

טל' 1-700-509-209 • דוא"ל: info@kab.co.il

קבלה לעם

לימודים
תרבות
הרצאות

בית "קבלה לעם" הוא מרכז לימוד והרצאות מיסודה של תנועת "בני ברוך". במקום תוכנית לימוד מגוונת, פעילות תרבותית לימודית מעשירה ומגוון קורסים בתחום הקבלה.

www.kab.co.il

“גלגול נשמות”

המושג “גלגול נשמות” מוכר לנו כתהליך שבו הנשמה עוזבת את הגוף “ומתלבשת” בגוף חדש. הקבלה מסבירה שגלגול הוא מצב חדש שהנשמה עוברת. זהו שלב נוסף בתיקון שאותו עוברת הנשמה ומתקרבת ליעודה. החידוש שמגלה לנו חכמת הקבלה הוא, שאין צורך כלל שהגוף הפיזי ימות כדי לעבור גלגול: את כל הגלגולים נשמת האדם יכולה לסיים בתקופת חיים אחת ולממש את ייעודה.

סיפור קצר

רציתי שתדע

חגי זלצר

קמתי להתקשר אליו. רציתי לספר לו שיש תכלית, לחשוף בפניו שזה לא סתם, ושיש מטרה לחיים האלה, ויש גם דרך להשיג אותה. הרמתי את השפופרת, החזקתי אותה רגע אחד באוויר והנחתי בחזרה. איך מתקשרים עכשיו לכל האנושות?

מר איקס מרגיש עייף. הוא נולד לפני שנים בדירת חדר קטנה בחלק הבלתי מוכר של הארץ, מה שהיום מכנים “פריפריה”. פעם פשוט לא קראו לזה בשם. קור מקפיא בחורף, שמש לוהטת, ממיסה, בקיץ. בנם הבכור של זוג עולים מבולבל שהגיע כמו רבים מעולם אחר, ניסו בקנאות לשכוח את העבר, חשבו שזה נחוץ כדי להתחבר ולהכות שורשים במקום החדש. ראו בהקרבת העבר את המפתח לעתיד טוב יותר. כשנולד איקס, הבן הראשון, בדירת שיכון צנועה, התגאו הוריו, כמעט השוויצו. הם הראו את “הפלא” לכל מי שבא לברך (וגם למי שלא...). צמח איקס במהירות והנה כבר הלך לבית הספר. למרות האמצעים הדלים השכילו הוריו, בזכות חכמת חיים נפלאה, להחזיר בו את המוטיבציה הדרושה להצלחה.

הם ראו בו את מה שהם לעולם לא יהיו. היה נחמתם הכמעט יחידה בחייהם הקשים, התובעניים. איקס התגלה כתלמיד מחונן, גאוות השכונה, כל האמהות באזור התרשמו מהאיכות. ההורים “בשמים”, התמוגגו מילדם, “טרם נראה כמותו באזור כולו” טען פעם המנהל. השנים חלפו. איקס סיים את בית הספר היסודי

בינו לבינו תהה האם יש אחרים שמרגישים כמוהו או שמא הוא היחיד. איך הם מצליחים לדכא את הדחף הזה, את התשוקה להבין את האמת?

את אשתו לעתיד. אהבה גדולה הניבה פירות בדמות שלושה ילדים חמודים. התמיד, וכמו תמיד התקדם במסלול, ראש צוות, מנהל פרויקטים גדולים. התפקידים נפלו בחיקו כפרי בשל ויחד איתם השכר, ההטבות, הנסיעות לחו”ל, ההערכה המקצועית... והנה הוא כבר מנכ”ל.

אך היכן הוא האושר הזה, לא הפסיק לשאול ברגעי השקט, בסוף היום כאשר היה לבד. התפלא שהעושר, המעמד, ההצלחה המסחררת לא הביאו לו את המנוחה.

זה ימים שהוא מתהפך במיטתו בלילות, לא מצליח להירדם. קם בבוקר נוטף זיעה קרה, מותש מימים ארוכים של מחשבות, של סיוט, מרגיש ריק. לא מרוכז בעבודה. שאלות קשות צפות ומכות בו ללא רחם, לא נותנות לו מרגוע. לשם מה לכל הרוחות החיים האלו הוא מתלבט. האם זה עוד סוג של מסלול מבוכים קשוח המוביל אותנו, את כולנו, לנתיב אחד של אין

מוצא בקצהו? ואם זה הסוף, למה בכלל להתחיל?

מה יש בהם בחיים שיצדיק את קיומנו עלי אדמות? כיצד ניתן להשוות את כמות רגעי האהבה, הנקודות שבהן אנו חשים מלאי סיפוק ואושר, אל מול שנים מייגעות של עשייה מפרכת,

התגנב לאוזני מהרדיו של השכנים שיר מוכר של אחד מה “בנאים” ששמו “זמנך עבר”. איכשהו פתאום נזכרתי בו, במר איקס. מה מעשיו בימים אלה? האם מצא את שחיפש?

מאמץ וקושי? למה יש כל-כך הרבה סבל בעולם? ומעל הכול, האם יש בכלל תכלית?

בינו לבינו תהה האם יש אחרים שמרגישים כמוהו או שמא הוא היחיד. איך הם מצליחים לדכא את הדחף הזה, את התשוקה להבין את האמת? הרי האנושות שואלת כבר אלפי שנים,

למה? משהו בטבעו הבלתי מתפשר לא נתן לו להיסחף כמו כולם...

שאלות רבות... ותשובות אין

“מה לך ולמר איקס”, שאלו אותי אתמול. ובכן, לפני כשבוע, בערב, בעודי יושב על הכורסה בסלון, עיניי עצומות וראשי עמוס מחשבות, התגנב לאוזני מהרדיו של השכנים שיר מוכר של אחד מה “בנאים” ששמו “זמנך עבר”. איכשהו פתאום נזכרתי בו, במר איקס. מה מעשיו בימים אלה? האם מצא את שחיפש?

קמתי להתקשר אליו. רציתי לומר לו משהו, לספר לו, שיש, כן, יש תכלית. לחשוף בפניו שזה לא סתם, ושיש מטרה לחיים האלה, ויש גם דרך להשיג אותה. ושיש דבר כזה אושר, ואהבה, ושמחה.

הרמתי את השפופרת נרגש קלות. החזקתי אותה רגע אחד באוויר והנחתי בחזרה. התיישבתי. לקחתי אוויר.

איך מתקשרים עכשיו לכל האנושות?

גלגול מושגים

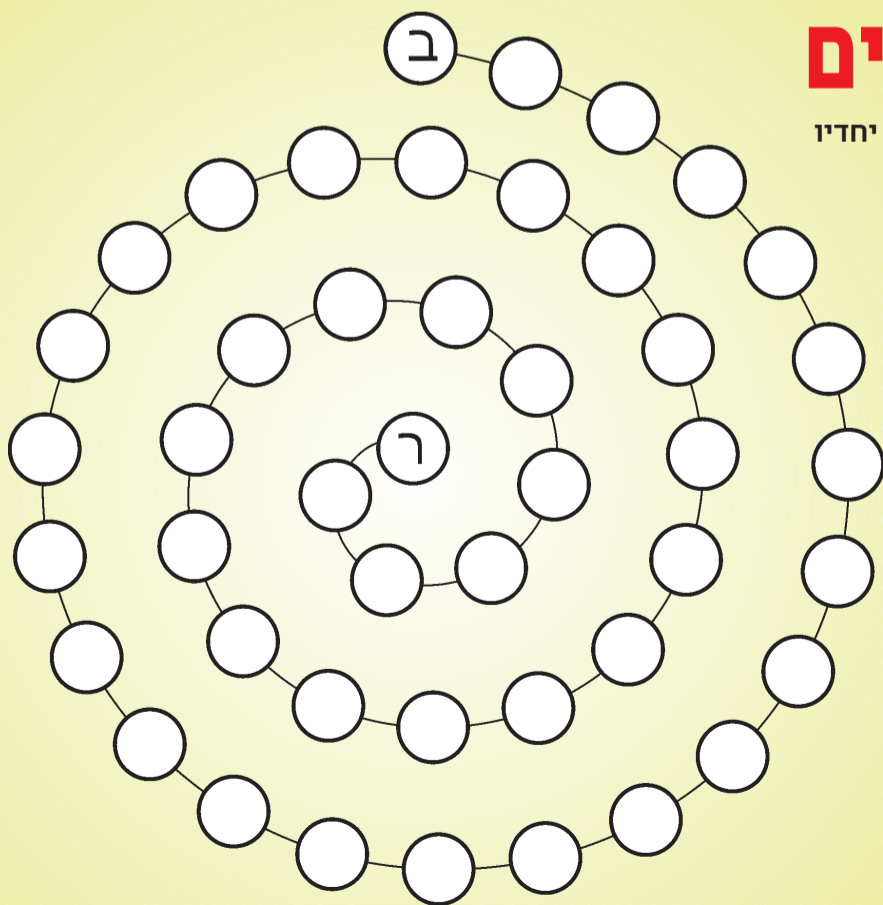
מושגים נבחרים מגליון זה חוברים יחדיו לשרשרת מופלאה

כל מילה מתחילה באות האחרונה של קודמתה, התחילו באות המסומנת והמשיכו בכיוון השעון. בהצלחה!

הגדרות

1. כינויו של הרב יהודה אשלג
2. נזילה של אנרגיה
3. שם משפחתו של גדול מקובלי צפת
4. ביטוי להשתוות צורה
5. ספרו של רבי שמעון בר יוחאי
6. הוגה דעות גרמני
7. העיר שזקוקה להצלה
8. מלחמה שפרצה ב-1991
9. מקום קבורתו של הרמ"ק
10. העיר אליה תכנן לברוח יונה
11. סמל להפצת חכמת הקבלה

בין הפותרים נכונה יוגרלו 3 ספרים מסדרת ‘קבלה וחכמת החיים’ יש לשלוח תשובות אל ‘הוצאת קבלה לעם’ ת.ד. 1552 רמת-גן 52115

עם גדעון רייכר

גדעון רייכר רוצה לדעת למה מתעניינים כיום יותר ויותר בקבלה, כמה זמן נדרש כדי להשיג את 'החיים הנצחיים', ולמה סוגיית המוות לא ממש מטרידה את מי שלומד קבלה. הרב ד"ר מיכאל לייטמן משיב לו.

גדעון רייכר: להערכתך, למה אנשים מתעניינים, מתעמקים ומתקרבים לקבלה כיום? הרב לייטמן: אני חושב שבכל אחד ואחד מאיתנו מתפתחת תחושה עמוקה של ייאוש. יוצא לי להיפגש עם קהל רב בכל שבוע, אני רואה וחש מה מטריד את רוב האנשים.

גדעון רייכר: בוא נדמה לרגע שאני, "בור ועם הארץ", מקיש על דלתך ומבקש שיעור ראשון בקבלה. הייתי רוצה תשובה מוחשית, לדוגמה: האם לקבלה יש איכויות ויכולת לגרום לי להיות מרוצה ממה שהשגתי?

הרב לייטמן: זו הסיבה שהיא נקראת "חכמת הקבלה", שכן היא מלמדת את האדם איך לקבל

גדעון רייכר: אני יכול לחיות מאתיים או שלוש מאות שנה? הרב לייטמן: למה מאתיים? אין-סוף

באמת, וליהנות מכך שהשיג.

גדעון רייכר: אם כך, לפי דבריך אני גם ארצה, גם אבקש וגם אהיה מלא סיפוק מזה שהשגתי? הרב לייטמן: זהו המצב הרצוי ביותר – רציתי משהו, קיבלתי, אני נהנה מזה, ויש לי חיסרון נוסף להשיג עוד יותר וליהנות, בעודי נהנה גם ממה שהשגתי קודם. זה לא נעלם, אלא אני נהנה יותר ויותר, כאשר בכל פעם התענוג הולך וגובר.

גדעון רייכר: אני עדיין ממשיך לרצות, אבל ההבדל הוא שאני גם מרוצה ממה שהשגתי? הרב לייטמן: כן. דבר לא נעלם, אלא רק מתווסף לו עוד ועוד תענוג.

גדעון רייכר: התחלה לא רעה. עד היום הייתי בטוח שהאמביציה היא המנוע החיובי היחיד שמניע את העולם לפעול עוד ועוד. הרב לייטמן: אתה רוצה לאן האמביציה מביאה את האדם? הוא נעשה אומלל יותר ויותר.

האמביציה אמנם מביאה למעין התפתחות, שבה האדם רוצה ורץ אחר רצונותיו, אולם אחר כך הוא מתחיל לדעוך.

גדעון רייכר: אם כך, לפי מה שאני מבין חכמת הקבלה גורסת שאני יכול להמשיך לחיות לנצח? הרב לייטמן: לנצח, בלי שום בעיה. זו המטרה שאליה חייב כל אחד להגיע.

גדעון רייכר: מה, אני יכול לחיות מאתיים או שלוש מאות שנה?

הרב לייטמן: למה מאתיים? אין-סוף.

גדעון רייכר: יש מישהו שכבר הגיע לזה? הרב לייטמן: ודאי. אתה יכול להגיע עכשיו, בחיך בעולם הזה, להרגשת החיים הנצחיים.

גדעון רייכר: עד שבחטף יבוא אליי המוות. הרב לייטמן: לא.

גדעון רייכר: אבל המוות חייב לבוא.

הרב לייטמן: לא, אם אינך מזדהה עם מה שקורה לגוף, אלא עם זרימת החיים הנצחיים שעוברים דרכך, בעודך רוצה ומתמלא ללא הרף.

גדעון רייכר: אבל המוות יגיע.

הרב לייטמן: לא. המוות עובר על הגוף! הוא לא עובר עליך, על הרגשתך הפנימית.

גדעון רייכר: אם כן, בעצם אתה אומר ש"אני" אמשיך לחיות אחרי מותי, גם אחרי שיקברו

את גופי?

הרב לייטמן: "אתה" ממשיך ללא כל קושי. אתן לך דוגמה, זה כמו שבתום שיחתנו, כשתחזור

לא תבדיל בין העולם הזה לעולם הרוחני. העולם הזה יהיה שקוף עבורך, ודרכו אתה תראה את מערכת הכוחות שמפעילה את העולם שלנו, את המציאות שאנו חשים

הביתה, תוריד את החולצה ותזרוק אותה לכביסה, נכון?

גדעון רייכר: כן.

הרב לייטמן: בצורה כזו אתה זורק את "הקליפה", את גופך לכביסה, וממשיך הלאה. גדעון רייכר: אז אתה מאמין בהישארות הנפש? הרב לייטמן: אני לא "מאמין", אלא הקבלה נותנת לך את האפשרות להזדהות עם החלק הנצחי שבך, שבתוכך. עליך רק לגלות את החלק הנצחי הזה בתוכך, להזדהות עימו, לדבוק בהרגשה הזאת, ומפני שהיא חזקה ממאורעות הגוף, אזי במותו של הגוף אתה לא תרגיש שנפטרת ממשהו חשוב.

גדעון רייכר: ומה קורה עם הגוף?

הרב לייטמן: הרגשת החיים בתוך הנשמה גבוהה יותר מתחושת החיים בגוף שלנו. אתן לך דוגמה: אדם שקוצץ את ציפורניו או גוזר את שערותיו אינו מרגיש כאב. מדוע? מפני שהציפורניים והשערות הן כמו שתי דרגות התפתחות נמוכות יותר – דרגת ה"צומח" לעומת דרגת התפתחות הגבוהה יותר – דרגת ה"חי". לכן הגוף החי אינו מרגיש את הכאב בזמן הגזירה. בדומה לדוגמה זו ניתן להקיש מתחושת החיים בתוך הנשמה לתחושת החיים בגוף.

גדעון רייכר: ואם אהיה תלמיד חרוץ ומתמיד, כמה זמן ייקח לי להשיג את "החיים הנצחיים"? הרב לייטמן: כמה שנים.

גדעון רייכר: ואיזה שינוי יחול בי בעוד כמה שנים?

הרב לייטמן: אתה לא תבדיל בין העולם הזה לעולם הרוחני. העולם הזה יהיה שקוף עבורך, ודרכו אתה תראה את מערכת הכוחות שמפעילה את העולם שלנו – את המציאות שאנו חשים.

גדעון רייכר: אבל אהיה מאושר יותר?

הרב לייטמן: אתה תרגיש עולם ומלואו מעבר למוגבלות הגוף, הבריאות והעייפות. על כן תרגיש עצמך שלם, נצחי, חופשי, ללא הגבלה בהבנתך, בידיעתך ובמתרחש סביבך.

מידעון - איך לומדים קבלה?

אינטרנט

אתר קבלה למתחיל: www.kab.co.il

תוכניות בשידור חי: www.kab.tv

* כל החומר מוגש בצורה חופשית וללא תשלום

טלוויזיה

• ערוץ 25 (HOT)

• ערוץ 98 (YES)

יום ב' 20:30. יום ה' 8:00, 20:30. יום ו' 15:30

• ערוץ קארמה 39 (HOT) א' 8:00, 14:00, 20:00

* הצפייה בערוצים 25 ו-98 ללא תשלום

קבוצות לימוד

מכללת הנקודה שבלב

תל אביב

רח' קרליבך 29 קומה א'

1-700-509-209

שלוחת חולון

אורט חולון

רח' פרופסור שור 2

054-5642386

שלוחת אילת

שכונת ערבה

מתנ"ס קולייר

052-4619161

שלוחת ירושלים

רח' קינג ג'ורג' 16

054-7586312

שלוחת נס ציונה

רח' שינדלר 1 אשכול פיס

054-6850746

שלוחת ראשון

מכללת הדרום

מרכז הקריה

שער הקריה קומה ב'

052-4859233

שלוחת רעננה

רח' אחוזה 157

"בית הנוער"

050-7275995

לימודים בעברית ובאנגלית

חדש!!!

שלוחת פתח תקווה

"בית קבלה לעם"

ז'בוטינסקי 112

1-700-509-209

אודות בני ברוך

"בני ברוך" הינה תנועה ללא כוונת רווח, א-פוליטית, העוסקת בלימוד והפצת חכמת הקבלה כדי להאיץ את ההתפתחות הרוחנית בקרב המין האנושי. היא הוקמה בשנת 1991 על ידי הרב ד"ר מיכאל לייטמן (MSc) וביו קיברנטיקה (PhD בפילוסופיה) ונקראת על שמו של המקובל הרב ברוך שלום אשלג, בנו הבכור וממשיך דרכו של הרב יהודה אשלג ("בעל הסולם" – מחבר פירוש "הסולם" על ספר הזוהר).

שיטת הלימוד הייחודית אותה פיתח בני ברוך, מבוססת על לימוד המקורות האותנטיים של כתבי מקובלים (ר' שמעון בר-יוחאי, כתבי האר"י, כתבי בעל הסולם) בגישה מדעית ומודרנית.

מערכת העיתון "קבלה לעם"

עורך ראשי: מ. שרון עורכי משנה: ר. לייטמן, א. שדה
חברי מערכת: י. זיו, כ. פרי, י. עובדיה, ד. אקרמן, ד. נהרי, ס. רץ,
א. וינוקור, ד. מלניצ'וק, א. ליבוביץ', י. ברנשטיין
עיצוב גרפי: ט. שמעוני, ר. יניב, מ. אדמוני, א. אוטקין

שאלות, הערות ותגובות למערכת: editor@kab.co.il
ובדואר ל'הוצאת קבלה לעם' - ת.ד. 1552 רמת-גן 52115

קבלה בטלוויזיה בערוץ המקומי

• ערוץ 25 ב-HOT • ערוץ 98 ב-YES

יום ב' בשעה 20:30,
יום ה' בשעה 08:00 ו-20:30
יום שישי בשעה 15:30

וגם בערוץ הטלוויזיה באינטרנט www.kab.tv 24 שעות ביממה

מליון וחצי
בתי אב כבר
מחוברים